

[J. S. Foget.]

en Mand, som i Kraft af et Statsmonopol uden synderligt Besvær har en saadan aarlig Nettoindtægt.

Hvad angaar Afsnit I. B., maa jeg anse det som en Fordel, at Skatten af Aktieselskaber betales saavel af Udbytteraten som af Restraten.

Men naar vi kommer til Afsnit I. C., maa jeg opføre med enhver anerkendende Bemærkning. Det har siden Andelsbevægelsens Opstaaen været et anerkendt Princip, at denne Form for kooperativ Handel var skattefri. Dette Princip bryder man nu med, og hermed indleder man da en ny Fase i Kampen mod vort danske Andels-system, thi har man først taget en Sten løs i Muren, vil andre let følge efter. Det ærede Medlem Hr. Langes Indlæg i Dag bebuder, at man i hvert Fald fra konservativ Side og antagelig ogsaa fra Købmandsorganisationernes Side vil fortsætte Kampen for at faa mere, efter at der er rakt dem denne lille Finger. I denne Forbindelse talte det ærede Medlem om Nettofortjeneste. Det er efter min Mening et forkert Udtryk; det er rent købmandsmæssigt anlagt. Naar vi f. Eks. inden for Landbrugserhvervet og andre frie Erhverv slutter os sammen om Fællesindkøb, vil vi uvægerligt komme til at svare Skat af den Fortjeneste, vi har ved det billigere Indkøb. Det er derfor et Stykke dobbelt belagt, hvis man vil have Skat først af Dividenden og derefter af den Fortjeneste, som den enkelte har af den. Naar det er Købmanden, der har Fortjenesten, er det kun ham, som har denne Indtægt, og saa svarer han Skat af den, men forlanger man Skat af Dividenden i Brugsforeninger, forlanger man dobbelt Skat, først Skat af Dividenden og derefter Skat af den Indtægt, som den enkelte Indkøber har. Det er det, man kalder dobbelt belagt, og det er det, som jeg tvivler paa, at det ærede Medlem Hr. Lange i Virkeligheden vil gaa ind for. Jeg kunde tænke mig at stille det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han i et og alt vil gaa ind for de Krav, som Købmandsorganisationerne har stillet. Det Krav, der er fremsat af Fællesudvalget for Skattespørgsmaal, som det kalder sig, og af Købmandsorganisationer med flere, har vist sig at være saa urimeligt, at end ikke de Konservative har kunnet støtte det, men har maattet indrømme Rimeligheden af en vis Rabatmargin, som den private Købmand i Virkeligheden ogsaa har.

Dernæst er der Finansministerens oprindelige Forslag om en Formueafgift paa 3 pro mille. Om denne har der jo været for-

handlet i Udvalget, og da et Medlem af det andet høje Ting, Hr. Knud Kristensen, der fandt Anledning til at udslynge nogle ganske urigtige Udtalelser om mit Partis Stilling under Udvalgsarbejdet, Udtalelser, som han for øvrigt bagefter maatte give en delvis Undskyldning for, finder jeg Anledning til at klargøre vor Stilling til dette Spørgsmaal.

Vi erklærede nemlig, at hvis Flertallet blev enig om at gennemføre en saadan Formuebeskatning — og paa et vist Tidspunkt kunde man faa det Indtryk, at Venstre ogsaa hellere end gerne vilde støtte dette —, saa vilde vi til Gengæld forlange, at en saadan Skat ogsaa blev paalagt andre Foreninger. Kun hvis dette var Tilfældet, vilde vi gaa med, og vi vidste jo, at Fagforeningerne aldrig vilde gaa ind herpaa. Men det er altsaa det, som har faaet Hr. Knud Kristensen til at fremføre sin af ham selv opfundne Forklaring; at han er i Nød for at finde en Undskyldning for sin Stilling, ser man ganske tydeligt.

Nu er det imidlertid Købmandsforeningernes og de Konservatives Grundtanke, der er optaget i Lovforslaget, selv om Købmandsforeningernes Krav, der skød langt over Maalet, selvfølgelig ikke kunde honoreres.

Det er yderst beklageligt, at man nu er kommet saa vidt, at de 4 Partier har kunnet enes om at bryde med et saa gammelt Princip. Jeg staar her med et Nummer af „Brugsforeningsbladet“, hvori staar en Fællesudtalelse af Medlem af dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen, fhv. Folketingsmand Munk og Forstander Arfred. Udtalelsen indledes saaledes — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Det danske Andelsfolk har gentagne Gange gennem Andelsudvalget og Landbrugsraadet udtalt, at en Andelsvirksomhed, der holder sig inden for Medlemmernes Kreds, ikke kan betragtes som en Erhvervsvirksomhed i skattemæssig Henseende, og vi deler ganske denne Opfattelse. Vi mener, det er umuligt ved Køb af almindelige Livsfornödenheder at begrunde en Indtægtsbeskatning af den Dividende, der tilbagebetales Medlemmerne, fordi de har betalt for meget ved Varens Modtagelse, og en eventuel Skattelovgivning med dette Formaal vilde da heller ikke for Brugsforeningerne resultere i en større Skattebyrde, men kun medføre en Ændring i disse Foreningers Prispolitik.“

Men det var altsaa dengang, at en socialdemokratisk Rigsdagsmand og en Venstre-